ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Βασιλεῖς μετημφιεσμένοι

Πολλὲς ρωμαντικὲς ἱστορίες ἀναφέρονται περὶ διαφόρων βασιλέων, οἱ ὁποῖοι περιπλανῶντο ἀγνωστοι ἐν μέσῳ τῶν ὑπηκόων των.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Λικατερίνη, ἐνεδύθη κάποτε μετὰ τῶν θυγατέρων της ὡς χωρικὴ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀγορὰν γιὰ νὰ ψωνίσῃ. Δυστυχῶς δὲν διεσκέδασεν, ὡς ἐνόμιζεν, γιατὶ ἐγνωρίσθη καὶ τόση ὑπῆρξεν ἡ περιέργεια τοῦ πλήθους, ὥστε ἔσπευσε ἀμέσως νὰ ἱππεύσῃ τὸν ἵππον της καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ.

Καὶ ἡ βασίλισσα Μαρία τῆς Σκωτίας ἠρέσκετο εἰς τὰς μεταμφιέσεις καὶ πολλάκις μετέβαινεν εἰς τὰς πανηγύρεις ὑπὸ διαφόρους μορφάς.

Ὅταν ἡ Χριστίνα, πρώτη βασίλισσα τῆς Σουηδίας, ἐστάθμευσε κάποτε εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον, ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας μετεμορφώθη εἰς ὑπηρέτριαν καὶ ἐφέρθη τόσον καλῶς πρὸς τὴν Μεγαλειοτάτην, ὥστε πολλάκις συνωμίλουν περὶ διαφόρων πραγμάτων.

Συνέβη μάλιστα νὰ κατηγορήσῃ πρὸς τὴν ψευδοϋπηρέτριαν τὸν βασιλέα τῆς Δανίας. Ὅταν κατόπιν ἔμαθεν ὅτι ἡ ὑπηρέτρια ἐκείνη ἦτο ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας, ἡ Χριστίνα, ὁμολογουμένως δυσηρεστήθη, πλὴν δὲν ἐκράτησε τὸν γέλωτα καὶ εἶπε:

— Ἡ Μεγαλειοτάτη ἔπαθεν ὅ,τι παθαίνουν πολλοὶ φιλοπερίεργοι. Προσπαθοῦν νὰ μάθουν τὰ μυστικὰ τῶν ἄλλων καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀκούουν πράγματα δυσάρεστα.

Καὶ ἡ ἰδία ὅμως ἡ Χριστίνα πολλάκις ἐταξείδευσε μὲ φορέματα ἀνδρικά.

Ὁ Πέτρος ὁ Μέγας κατώρθωσε πλεῖστα πράγματα διὰ τῶν συνεχῶν καὶ ποικίλων μεταμφιέσεών του. Κάποτε εἰς τὸ Λονδῖνον εὑρισκόμενος, εἰσῆλθεν εἰς ἕνα λαϊκὸν χορὸν ἐνδεδυμένος ὡς χρεοπώλης. Ἄλλοτε πάλιν στὴν Πετρούπολι ἐφόρεσε κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων ἐνδύματα Μουζίκου καὶ ἔψαλλε τὰ Χριστούγεννα τσεπώνων εὐχαρίστως τὰ εἰς αὐτὸν ριπτόμενα ὑπὸ τῶν διαβατῶν νομίσματα.

Κάρολος ὁ Στ' τῆς Γαλλίας κάποτε μετεμφιέσθη, ἵνα ἀναμιχθῇ μετὰ τοῦ κόσμου καὶ ἀπολαύσῃ τοῦ θεάματος ἐπισήμου τελετῆς, γενομένης πρὸς τιμήν του.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο, ὅτι, ἐπειδὴ ἐνεδύθη πολὺ πτωχικὰ οἱ ἀστυφύλακες τὸν ἔσπρωχναν δεξιὰ καὶ ἀριστερά, καὶ εἰς τὸ τέλος βλέποντες τὴν ἐπιμονήν του τὸν ἐξυλοκόπησαν ἀρκετὰ δυνατά.

Ὁ Βολίσλαος Β' βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, ἐδραπέτευσε πολλάκις ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα καὶ μετήρχετο τὸ ἐπάγγελμα θυρωροῦ.

Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ὁ Β' Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὅταν ἐπεσκέπτετο τοὺς Παρισίους συνήθιζε νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν καφενείων καὶ νὰ παίζῃ τάβλι μετὰ τοῦ τυχόντος.

Μιὰ φορὰν ὁ συμπαίκτης του ἠρνεῖτο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ παιγνίδιον λέγων ὅτι θὰ μετέβαινεν εἰς τὸ θέατρον, ἵνα ἰδῇ τὸν Αὐτοκράτορα.

—Ἂν δὲν θέλετε νὰ παίξετε, ἀπαντᾷ ὁ Ἰωσήφ, δι' αὐτὸν τὸν λόγον, μείνετε ἥσυχος· ἂς ἐξακολουθήσωμεν τὸ παιγνίδιον καὶ δύνασθε νὰ βλέπετε τὸν αὐτοκράτορα ὅσον θέλετε, γιατὶ βρίσκεται μπροστά σας.

* * *

Ἡ χρῆσις τῶν παλαιῶν ἐφημερίδων.

Ἐπειδὴ ἡ τυπογραφικὴ μελάνη διώχνει τὶς μυῖγες καὶ τὰ ἄλλα ἔντομα, σὰν τὴν κάμφορα, οἱ παλαιὲς ἐφημερίδες εἶνε κατάλληλες γιὰ νὰ τυλίγωνται σ' αὐτὲς μάλλινα ὑφάσματα.

Τεμάχιον πάγου καλὰ τυλιγμένο σ' ἐφημερίδα, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται ἡ εἴσοδος τοῦ ἀέρος δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ μίαν ὅλην νύκτα.

Καὶ ὕστερα λέγουν μερικοί, ὅτι οἱ ἐφημερίδες δὲν χρησιμεύουν σὲ τίποτε.

* * *

Μιὰ ἀριστουργηματικὴ ρεκλάμα

Φαίνεται, ὅτι οἱ Ἰάπωνες περνοῦν τοὺς Εὐρωπαίους καὶ τοὺς Ἀμερικανοὺς στὸ ζήτημα τῆς ρεκλάμας. Τὸ ἑξῆς παράδειγμα μπορεῖ νὰ πείσῃ κάθε ἀναγνώστην περὶ αὐτοῦ. Ἕνας βιβλιοπώλης τοῦ Τόκιο ρεκλαμάρει τὰ βιβλία του ὡς ἑξῆς:

1) Αἱ τιμαί των, λέγει, εἶνε φθηνώτερες καὶ ἀπὸ τὰ λαχεῖα. 2) Τὰ βιβλία εἶνε κομψότερα ἀπὸ δεσποινίδας. 3) Τύπος καθαρώτερος κι' ἀπὸ τὸ κρύσταλλο. 4) Χαρτὶ παχύτερο ἀπὸ τὸ δέρμα τοῦ ἐλέφαντος. 5) Οἱ πελάτες γίνονται δεκτοὶ μὲ τὴν ἴδια ἀβρότητα ὅπως καὶ στὶς ἀτμοπλοΐκὲς ἑταιρεῖες ὅταν ἔχουν συναγωνισμό. 6) Ἀφθονία διαφόρων εἰδῶν βιβλίων μεγαλειτέρα ἢ εἰς δημοσίαν βιβλιοθήκην. 7) Αἱ ἀποστολαὶ τῶν βιβλίων γίνονται ταχύτερον σφαίρας κανονίου. 8) Τὰ στελλόμενα δέματα εἶνε ἐπιμελημένα περισσότερον παρ' ὅσον νεαρὰ γυνὴ ἐπιμελεῖται τῶν ἐνδυμάτων τοῦ συζύγου της τὸν ὁποῖον λατρεύει. 9) Ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῶν νέων, ἡ ὀκνηρία καὶ ἡ ἀσωτία, θεραπεύονται ταχέως, ὅταν κάμνουν συχνὰς ἐπισκέψεις εἰς τὸ κατάστημά μας. 10) Προσφέρομεν ἀκόμη καὶ τόσα ἄλλα πλεονεκτήματα, ὥστε οὐδεμία γλῶσσα εἶνε ἱκανὴ νὰ τὰ ἐκφράσῃ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τὰ κυριώτερα στοιχήματα στὰς Ἰνδίας, εἰς τὰ ὁποῖα παίζονται μεγάλα ποσά, γίνονται γιὰ τὴν βροχήν: «Θὰ βρέξῃ ἢ δὲν θὰ βρέξῃ;» Καὶ κερδίζουν οἱ μὲν ἢ οἱ δὲ, ἀναλόγως τῶν διαυγάσεων τοῦ οὐρανοῦ.

* * *

Κάποιος Ἄγγλος διαρρήκτης εἰσελθὼν εἰς μίαν τράπεζαν στὸ Ἀννόβερον, ἐκομμάτιασε εὐκολώτατα τὸ χρηματοκιβώτιόν της χρησιμοποιήσας τὴν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἱδρύματος.

* * *

Ὁ Βίσμαρκ συνήθιζε νὰ διηγῆται τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Νικολάου: —«Τοῦ εἶχαν συστήσει κάποτε οἱ γιατροὶ ἐντριβὰς στὴ ράχη, ἀλλὰ δὲν ἐμπιστεύετο τὸν ἑαυτό του σὲ κανένα ἀπ' τοὺς δικούς του, φοβούμενος μὴπως τὸν δολοφονήσουν. Ἀναγκάσθηκε λοιπὸν νὰ γράψῃ στὸν γαμβρό του, τὸν τότε βασιλέα τῆς Πρωσσίας, νὰ τοῦ στείλῃ γιὰ τὰς ἐντριβὰς αὐτὰς μερικοὺς ἀξιωματικοὺς ἐκ τῆς φρουρᾶς του. Εἰς τὴν ἐπιστολήν του ἐδικαιολογοῦσε τὸ διάβημά του αὐτὸ διὰ τῶν ἑξῆς: — «Τὸ νὰ βλέπω τοὺς Ρώσσους μου στὸ πρόσωπο, πάει κι' ἔρχεται. Νὰ τοὺς ἀφήσω ὅμως νὰ μοῦ τρίψουν τὴ ράχη, τέτοιον κίνδυνον δὲν ἐννοῶ νὰ τὸν ὑποστῶ!»

* * *

Τὸ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἄνοιγμα τῶν χρηματοκιβωτίων γίνεται διὰ τῆς συνδέσεως αὐτῶν μὲ τὸν ἕνα πόλον τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἀγωγοῦ. Ὁ ἄλλος πόλος ὁπλίζεται δι' ἄνθρακος. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν πλησιάζουν τὸν ἄνθρακα καὶ ἀπομακρύνουν ἀλληλοδιαδόχως αὐτὸν ἀπὸ τὸ χρηματοκιβώτιον, ὁ σίδηρος μαλακώνει, καὶ δύναται κανεὶς νὰ τὸν κομματιάσῃ σὰν καρποῦζι, ταχέως καὶ ἀθορύβως!

* * *

Αἱ ἐφημερίδες γράφουν σχετικῶς, ὅτι διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ τῶν Τραπεζῶν, οἱ κλέπται διευκολύνονται μεγάλως.

* * *

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ κλέπτης πρέπει νὰ εἶνε ἠλεκτροτεχνίτης.

* * *

Εἰς τὶς περισσότερες μπυραρίες τοῦ Βερολίνου παίζουν καὶ μικραὶ ὀρχῆστραι ἐκ κυριῶν. Ὁ διευθυντὴς μιᾶς τοιαύτης μπυραρίας, γιὰ νὰ προσελκύσῃ κόσμο ἐτοιχοκόλλησε τὴν κάτωθι εἰδοποίησιν: «Ὀρχήστρα ἀπὸ τὶς ἓξ ἀσχημότατες κυρίες ἐν ἐθνικῇ στολῇ»! Καὶ ἡ μπυραρία ἐπλημμύρησεν ἀπὸ κόσμον.

* * *

Ἕνας Βιεννέζος ἄλειψε τελευταίως μὲ πετρέλαιο τὴ γυναῖκά του, τῆς ἔβαλε φωτιὰ καὶ τὴν ἔκαψε, διὰ λόγους ἀντιζηλίας!...

* * *

Στὸν δημοσιογράφο Μπέβερ εἶπεν ὁ Βίσμαρκ μιὰ ἡμέρα: —«Ὑπάρχουν ὑπουργοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν μὲν ἰδικάς των ἰδέας καὶ δὲν ἀξίζουν τίποτε, ἀλλ' ἐν τούτοις μπορεῖ κανεὶς πολὺ καλὰ νὰ τοὺς χρησιμοποιῇ, στέλνοντάς τους νὰ τοῦ ἀλλάξουν ἕνα πενταχοσάριχο!»

* * *

Κάποιος εὐφυέστατος Παρισινὸς ἔφεῦρε τελευταίως ἕνα θαυματουργὸ ἠλεκτρικὸ μπαστοῦνι, χρησιμώτατο σ' ἐκείνους ποὺ περνοῦν ἀπὸ ἐπικίνδυνα μέρη. Ὁ ἐπιτιθέμενος κατὰ τοῦ φέροντος τὸ μπαστοῦνι αὐτὸ ἀρκεῖ νὰ ἐγγίσῃ τὴν ἄκραν του γιὰ νὰ τιναχθῇ ἀποτόμως ἀρκετὰ μέτρα μακρυά...

Ἀσφαλῶς ὁ ἐφευρέτης τοῦ μπαστουνιοῦ αὐτοῦ θὰ κερδίσῃ πολλά.

* * *

Μιὰ διαβολεμένη Ἀγγλὶς περιηγήτρια, ἡ δεσποινὶς Μποασόπ, εἶχε τὴν τόλμην καὶ τὴν ὑπομονὴν νὰ περιοδεύσῃ στὰ βάθη τῆς Ἀσίας συνοδευομένη ἀπὸ ἕνα μόνον Ἰνδόν. Εἰς τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ταξειδίου της αὐτοῦ ἡ δὶς Μποασόπ, ἀναφέρει περιεργότατα πράγματα.

* * *

Μεταξὺ ἄλλων διηγεῖται ὅτι μιὰ φορὰ κατεδικάσθη εἰς θάνατον περιηγουμένη τὴν Περσίαν καὶ ἄλλην μίαν ἐκινδύνευψεν νὰ πωληθῇ ὡς δούλη. Εἰς μίαν πόλιν δὲ τῆς Νοτιοανατολικῆς Περσίας ἐξελήφθη ὡς δηλητηριάστρια, διότι ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν της ἀπέθανε μιὰ ὁλόκληρος οἰκογένεια ἰθαγενῶν καὶ ὁ αἰφνίδιος θάνατος των ἀπεδόθη εἰς αὐτὴν καὶ τὴν κατεδίκασε ὁ Διοικητὴς εἰς θάνατον· ἀλλ' ὁ συνοδός της Ἰνδὸς ἐδωροδόκησε τὸν δεσμοφύλακα καὶ ἔτσι ἐγλύτωσεν.

* * *

Ἄλλην φορὰν πλησίον εἰς τὸ Ἰσπαχὰν τὴν συνέλαβαν λῃσταὶ καὶ θὰ τὴν ἔφερναν πάλιν εἰς τὰ δουλοπάζαρα πρὸς πώλησιν, ἐὰν δὲν ἐπρόφθανε ὁ συνοδός της Ἰνδὸς νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς Τεχεράνην.

Συλλέκτης